

Brüsszel, 2025. augusztus 26.
(OR. en)

12253/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0253 (NLE)

PECHE 236

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. augusztus 26.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2025) 458 final
Tárgy:	Javaslat A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2025/202 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 458 final.

Melléklet: COM(2025) 458 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.8.26.
COM(2025) 458 final

2025/0253 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2025/202 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: a közös halászati politikáról szóló alaprendelet)¹ megfelelően a tengerek biológiai erőforrásait úgy kell kiaknázni, hogy a halászott fajok állományait visszaállítsák a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosítani képes szint fölé, és tartsák is fenn ezt a szintet. Ennek biztosításához fontos eszköz a halászati lehetőségek teljes kifogható mennyiségek (a továbbiakban: TAC) és kvóták formájában történő éves meghatározása.

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete² – amely létrehozza a Balti-tengerre vonatkozó többéves tervet – tovább pontosítja a halászati mortalitás célértékének tartományait. Ezeket a tartományokat e javaslat a közös halászati politika célkitűzéseinek elérésére és különösen a maximális fenntartható hozam visszaállítására és fenntartására használja.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében a 2026. évre vonatkozóan meghatározza a halászati lehetőségeket. Célja továbbá, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó halállományok megőrzéséhez szükséges mértékben szabályozza a tengeri rekreációs célú halászatot. A teljes kifogható mennyiségekre és a kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűsítése és pontosítása érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat a közös halászati politikáról szóló alaprendelet és a többéves terv célkitűzéseinek megfelelő szintű teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javaslat összhangban áll más uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi politikákkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/2023-01-01>).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

- **Arányosság**

A javaslat a halászati lehetőségeket a közös halászati politikáról szóló alaprendelet és a többéves terv célkitűzéseinek megfelelően osztja el a tagállamok között. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke szerint a tagállamok döntenek arról, hogy a részükre kiosztott halászati lehetőségeket az említett cikkekben meghatározott szempontok alapján hogyan osztják el a lobogójuk alatt hajózó halászhajók között. Ezért a tagállamok a kiosztott halászati lehetőségek elosztása során megfelelő mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak érdekében, hogy a javaslatban részükre kiosztott halászati lehetőségeket az általuk előnyben részesített társadalmi/gazdasági modellnek megfelelően használják fel.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A rendelet tekinthető a legmegfelelőbb eszköznek, mivel lehetővé teszi a tagállamokra és az érintett vállalkozásokra közvetlenül alkalmazandó követelmények meghatározását. Ennek segítségével biztosítható, hogy a követelmények végrehajtására időben és összehangolt módon kerüljön sor, így nagyobb jogbiztonsághoz vezet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság „A fenntartható uniós halászat: az aktuális helyzet és a 2026-ra vonatkozó iránymutatások” című közleménye, COM(2025) 296 final, alapján konzultált az érdekelt felekkel (különösen a Balti-tengeri Tanácsadó Testületen keresztül). A javaslat tudományos alapját a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (a továbbiakban: ICES) szakvéleményei képezik. A lehető legnagyobb mértékben figyelembe vettük a konzultációba bevont érdekelt felek által az összes érintett halállományra vonatkozóan kifejtett véleményeket, ugyanakkor szem előtt tartottuk a jelenlegi szakpolitikákkal való összhang követelményét, valamint azt, hogy el kell kerülni a sérülékeny erőforrások állapotának romlását.

A 2025 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények is megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság egyeztetett az ICES-szel, amelynek tudományos szakvéleményei a szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei által kidolgozott szakvéleményezési keretrendszeren alapulnak, és e tudományos szakvélemények kiadására az ICES és a Bizottság között létrejött partnerségi keretmegállapodásnak megfelelően kerül sor.

Az Unió minden évben tudományos szakvéleményt kér az ICES-től a fontosabb halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény minden balti-tengeri állományra kiterjed, és a kereskedelmi szempontból legjelentősebbek tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmaz³.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy olyan hosszú távú megközelítés részét képezi, amelynek keretében a halászatot azzal a céllal szabályozzák, hogy hozzájáruljon a hosszú távon fenntartható szintek

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

eléréséhez, majd azok fenntartásához. Idővel ez a megközelítés várhatóan a következőket eredményezi: i. stabil halászati terhelés, ii. magasabb kvóták, és ezáltal iii. a halászok és családjaik jövedelmének növekedése. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvező lesz a következők számára: i. a halászati ágazat, ii. a fogyasztók, iii. a feldolgozó- és a kiskereskedelmi ágazat, valamint iv. a kereskedelmi és a rekreációs célú halászathoz kapcsolódó egyéb ágazatok. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozni kell a fenntartható halászat és az egészséges balti-tengeri környezet közötti összefüggést, összhangban a biodiverzitási stratégiával és más kapcsolódó kezdeményezésekkel, különösen a tengeri ökoszisztémákra és a halászatra vonatkozó uniós cselekvési tervvel⁴ and the European Ocean Pact és az európai óceánügyi paktummal⁵.

E javaslat a rövid távú megközelítés helyett a hosszú távú fenntarthatóságot tartja szem előtt. Ezért figyelembe veszi az érdekelt felek és a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben azokat az ICES és/vagy a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (a továbbiakban: HTMGB) kedvezően értékelte. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet létrehozásához vezető bizottsági javaslat (SEC(2011) 891) egy hatásvizsgálaton alapult, amely úgy ítélte meg, hogy noha a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés megvalósítása a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság előfeltétele, e három utóbbi cél nem érhető el külön-külön.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány kivételével a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozó határozatok 2019-ig sikeresen összhangba hozták az MFH szempontjából értékelt összes állomány teljes kifogható mennyiségét a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal. Ezek a határozatok a halállományok helyreállításához, valamint a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek egyensúlyba kerüléséhez is hozzájárultak. 2019-ben azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományt súlyos terhelés érte. Az ICES azóta készült becslései alapján a szóban forgó állomány minden valószínűség szerint az elkövetkező években is a B_{lim} védelmi referenciapont alatt marad. 2021-ben nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány is évek óta a B_{lim} alatt van, és az ICES azt is hangsúlyozta, hogy több lazacállomány sincs jó állapotban. 2020-ig az ICES úgy becsülte, hogy a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája az MFH $B_{trigger}$ referenciapont alatt volt. Az ICES 2023 óta úgy becsüli, hogy a biomassza az 1990-es évek óta valójában a B_{lim} körül ingadozik. Ez a biomassza 2021 óta nőtt, és a becslések szerint a B_{lim} felett van, de még mindig messze elmarad az MFH $B_{trigger}$ -től. A Botteni-öbölben élő heringállomány biomasszája az 1994-es csúcs óta folyamatosan csökken. Egy 2024-es összehasonlító vizsgálat nyomán ez a biomassza a becslések szerint 2019 óta az MFH $B_{trigger}$ alatt van, és tovább csökkent az egyik legalacsonyabbra szintre, az MFH $B_{trigger}$ és B_{lim} között félúton. A spratt biomasszája az elmúlt években jelentősen, 1990 óta a legalacsonyabb szintre csökkent, és közeledett az MFH $B_{trigger}$ -hez. Ezért további előrelépésekre van szükség annak érdekében, hogy valamennyi balti-tengeri állomány tekintetében sikerüljön elérni és fenntartani a maximális fenntartható hozamot.

⁴ A Bizottság 2023. február 21-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében, COM(2023) 102 final.

⁵ A Bizottság 2025. június 5-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az európai óceánügyi paktum, COM(2025) 281 final.

Az ICES 2025. május 28-án közzétette a különböző balti-tengeri állományokra irányuló, 2026-ra vonatkozó tudományos szakvéleményét, amely a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal tekintetében az állomány változatlan (kritikus) állapota miatt a 2025-re vonatkozó szakvélemény újbóli kiadását jelentette. A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományra (2024 óta), a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományra és a Finn-öböl lazacállományára vonatkozó szakvélemény elővigyázatossági megközelítésen alapul. Mindkét tőkehalállomány biomasszája a B_{lim} alatt marad. A másik hét állomány fenntartható hozamra vonatkozó szakvéleménye az alábbi biomassza-becsléseket tartalmazza:

- a spratt, a Rigai-öbölben élő hering és a sima lepényhal állománya a becslések szerint az MFH $B_{trigger}$ felett van,
- a Balti-tenger középső részén élő hering és a Botteni-öbölben élő hering állománya a becslések szerint az MFH $B_{trigger}$ alatt van,
- a Balti-tenger nyugati részén élő hering állománya a becslések szerint az MFH B_{lim} alatt van, valamint
- a fő tengermedence különböző lazacállományai a becslések szerint rendkívül változatos körülmények között élnek (amelyek az R_{lim} alatti állapottól az R_{MFH} feletti állapotig terjednek).

Következésképpen javasoljuk a fő tengermedence lazacállományai esetében 2025-ben alkalmazott megközelítés fenntartását és a TAC 27 %-kal történő csökkentését. Azt is javasoljuk, hogy 2025-höz képest a Botteni-öbölben élő heringállomány esetében 62 %-kal, a Rigai-öbölben élő heringállomány esetében 17 %-kal, a sima lepényhal esetében pedig 3 %-kal csökkentsék a halászati lehetőségeket. Javasoljuk továbbá, hogy 2025-höz képest 1 %-kal növeljék a Finn-öböl lazacállományára vonatkozó halászati lehetőségeket, míg a Balti-tenger középső részén élő hering és spratt állományára vonatkozó halászati lehetőségeket tartsák változatlan szinten. A keleti és a nyugati közönségestőkehal-állományból, valamint a nyugati heringállományból származó járulékos fogások elosztása 63, 84, illetve 50 %-kal csökkenne 2025-höz képest.

Ezért a 2026-ra vonatkozó javaslat gazdasági hatása az, hogy a halászati lehetőségek összességében hat tagállam esetében csökkenni fognak, két tagállam esetében pedig stabilak lesznek. Összességében a javaslat mintegy 295 000 tonnás szintet eredményez, ami a 2025. évi halászati lehetőségekhez képest 14,3 %-os csökkenést jelent.

• **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat továbbra is rugalmasan kezeli a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletekben az elmúlt években már meghatározott kvótacsere-mechanizmusok alkalmazását. A javaslat az uniós vagy a nemzeti hatóságokra nézve nem ír elő olyan új szabályokat vagy új közigazgatási eljárásokat, amelyek az adminisztratív terhek növekedését eredményeznék.

A javaslat a 2026. évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A nyomon követés és a megfelelés biztosítására az 1224/2009/EK tanácsi rendelet szabályaival összhangban kerül sor⁶.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2026-ra szóló balti-tengeri halászati lehetőségeket.

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt fogásokból levonásra kerültek az Oroszországi Föderáció ezen állományokból való múltbeli részesedésének megfelelő mennyiségek. A tagállamok számára kiosztott halászati lehetőségeket a javaslat melléklete tartalmazza.

Az ICES – a Bizottsággal egyetértésben – 2026-ra vonatkozóan újra kiadta a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra irányuló, 2025-re vonatkozó szakvéleményét, mivel az állomány ugyanabban a kritikus állapotban van, mint 2025-ben. Az ICES a 2025-re vonatkozó szakvéleményét 3. kategóriájú, elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménnyé minősítette vissza, és immár hatodik éve teljes halászati tilalmat javasol⁷. Az állományok kimerülésére tekintettel a Tanács 2019-től kezdődően úgy határozott, hogy megtiltja a célzott halászatot, és a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket (az ívó állomány védelmét szolgáló tilalmi időszak és a rekreációs célú halászat tilalma, amelyet 2025-re a teljes állománygazdálkodási területre kiterjesztettek) fogad el. Még nem telt el annyi idő a korrekciós intézkedések meghozatala óta, hogy javuljon a halállomány állapota, így a javaslat célja az említett intézkedések fenntartása a többéves 3. cikkének (1) bekezdése és a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint, ugyanazon rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjával összefüggésben. A TAC szintjét illetően az ICES-nek ez idáig nem állt módjában számszerűsíteni a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományból egyéb halászati tevékenységek keretében történő járulékos fogások szintjét, de minden egyéb halászati tevékenység keretében előfordulnak a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogások⁸. A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogások elosztása nélkül a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén végzett összes halászati tevékenységet meg kellene tiltani. Az ilyen teljes tilalom potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeinek elkerülése érdekében és további információk hiányában a Bizottság – csakúgy, mint 2025-re vonatkozóan – azt javasolja, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogásokra vonatkozó TAC szintjét a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén

⁶ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202563>.

⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5276>, <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5649>, <https://doi.org/10.17895/ices.advice.24799266>.

2024-ben jelentett kirakodások szintjében határozzák meg, ami 159 tonna. Ennek biztosítania kell, hogy az ezen állományra nehezedő halászati terhelés ne növekedjen. Emellett a közönséges tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogás a tengerfenéken élő lepényhal-alakúak halászatában, és a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal fő elterjedési területén 2025 áprilisában kötelezővé tették a szelektívebb halászeszközök használatát, ami várhatóan jelentősen csökkenti a közönséges tőkehal járulékos fogási mennyiségét⁹.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományt illetően az ICES 2023-ban 3. kategóriájú, elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménnyé minősítette vissza az értékelését. 2025-ben az ICES 2026-ra és 2027-re vonatkozóan teljes halászati tilalmi javaslatot adott ki¹⁰. Az állomány biomasszája az elmúlt 15 évben nagyrészt a B_{lim} alatt volt. Ennek eredményeként a Tanács 2021-től kezdődően úgy határozott, hogy megtiltja a célzott halászatot, és a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket (az ívó állomány védelmét szolgáló tilalmi időszak és a rekreációs célú halászat tilalma) fogad el. A korrekciós intézkedések egyelőre nem eredményeztek javulást a halállomány állapotában, így a javaslat célja az említett intézkedések fenntartása a többéves terv 3. cikkének (1) bekezdése és a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint, ugyanazon rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjával összefüggésben. A TAC szintjét illetően az ICES-nek ez idáig nem állt módjában számszerűsíteni a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományból egyéb halászati tevékenységek keretében történő járulékos fogások szintjét, de minden egyéb halászati tevékenység keretében előfordulnak a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogások¹¹. A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogások elosztása nélkül a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén végzett összes halászati tevékenységet meg kellene tiltani. Az ilyen teljes tilalom potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeinek elkerülése érdekében és további információk hiányában a Bizottság – csakúgy, mint 2025-re vonatkozóan – azt javasolja, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományból származó járulékos fogásokra vonatkozó TAC szintjét a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén 2024-ben jelentett kirakodások szintjében határozzák meg, ami 42 tonna. Ennek biztosítania kell, hogy az ezen állományra nehezedő halászati terhelés ne növekedjen. Emellett a közönséges tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogás a tengerfenéken élő lepényhal-alakúak halászatában, és a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal állománygazdálkodási területén 2025 áprilisában kötelezővé tették a szelektívebb halászeszközök használatát, ami várhatóan jelentősen csökkenti a közönséges tőkehal járulékos fogási mennyiségét¹².

A sima lepényhalállományt illetően az ICES korábban külön szakvéleményt adott ki az ICES 21–23 alkörzetre és az ICES 24–32 alkörzetre vonatkozóan. Egy 2025-ös összehasonlító vizsgálat óta az ICES egyetlen MFH-szakvéleményt ad ki az ICES 21–32alkörzetre vonatkozóan¹³. E szakvélemény szerint az állomány biomasszája minden eddiginél magasabb, bár az egyes halak állapota az elmúlt öt évben romlott. Emellett az összehasonlító vizsgálat

⁹ A Bizottság (EU) 2024/3093 felhatalmazáson alapuló rendelete (2022. október 13.) az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közönséges tőkehal Balti-tengeren ejtett járulékos fogásainak csökkentésére irányuló speciális technikai intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L, 2024/3093, 2024.12.10., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/3093/oj).

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202560>.

¹¹ Lásd a 8. lábjegyzetet.

¹² Lásd a 9. lábjegyzetet.

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202773>.

megváltoztatta az állomány megítélését, aminek következtében az ICES 2026-ra a fogások 35 %-os csökkentését javasolja a 2025-re vonatkozó szakvéleményhez képest. A Bizottság a TAC F_{MFH} pontértéken való meghatározását javasolja a többéves terv 4. cikkének (3) bekezdése szerint.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállományt illetően az ICES immár nyolcadik éve teljes halászati tilalmat javasol. Csakúgy, mint 2025-re vonatkozóan, az ICES jelentősen csökkentette az állomány méretét, és becslése szerint 2024 óta ugyan nőtt, de 2025-ben a B_{lim} mindössze 52 %-át teszi ki¹⁴. Az ICES továbbra is úgy becsüli, hogy a biomassa legalább 2027-ig a B_{lim} alatt fog maradni, a halászat teljes tilalma esetén is. Az állománypótlódás mintegy tíz éve történelmi mélyponton van. Ennek eredményeként a Tanács 2021-től kezdődően úgy határozott, hogy a kizárólag tudományos célú halászat és a part menti kisüzemi halászat kivételével megtiltja a célzott halászatot, és az egyéb halászati tevékenységek blokkolásának megakadályozása érdekében az elkerülhetetlen járulékos fogások tekintetében meghatározza a teljes kifogható mennyiséget. A korrekciós intézkedések egyelőre nem eredményeztek javulást a halállomány állapotában. A Bizottság ezért a többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésével és 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban javasolja a célzott halászatra vonatkozó tilalom fenntartását és a part menti kisüzemi halászatra vonatkozó mentesség megszüntetését. A TAC szintjét illetően az ICES-nek ez idáig nem állt módjában számszerűsíteni a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományból egyéb halászati tevékenységek keretében történő járulékos fogások szintjét, de a célzott spratthalászati tevékenységek keretében előfordulnak a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományból származó járulékos fogások¹⁵. A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány gazdálkodási területén a célzott spratthalászati tevékenységekre vonatkozó tilalom potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeinek elkerülése érdekében és további információk hiányában a Bizottság a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományból származó járulékos fogásokra vonatkozó TAC 394 tonnában történő megállapítását javasolja.

A Botteni-öbölben élő heringállományt illetően az ICES úgy becsüli, hogy a biomassa tovább csökkent, és 2025-ben elérte az egyik legalacsonyabb szintet, az $MFH B_{trigger}$ és B_{lim} ¹⁶ között félúton. Az F_{MFH} pontértékre vonatkozó fogási szakvélemény a 2025-re irányuló szakvéleményhez képest 16 %-os csökkenést jelent. Ezenkívül az ICES becslése szerint még halászat nélkül is csak 30 % az esélye annak, hogy 2027-ben az állomány olyan mértékben helyreálljon, hogy az $MFH B_{trigger}$ fölé kerüljön. Az ICES azt is megemlíti, hogy $MFH F_{lower}$ szintű TAC mellett a biomassa 2027-ben 9 %-os valószínűséggel a B_{lim} alá csökken. A Bizottság ezért azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget a többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésével és 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban 25 560 tonnában állapítsák meg, és korrekciós intézkedésként az ívó állomány védelmét szolgáló három hónapos tilalmi időszakot vezessenek be az ívási szokásoknak a Balti-tenger középső részén élő heringállományhoz viszonyított hasonlósága alapján, amelyre vonatkozóan az ICES különleges szakvéleményt adott¹⁷.

A Balti-tenger középső részén élő heringállományt illetően az ICES 2023-ban összehasonlító vizsgálatot végzett, és becslése szerint a biomassa az elmúlt 30 év nagy részében a B_{lim} alatt volt, de 2022 óta emelkedést mutatott, és 2024 óta meghaladja a B_{lim} szintet¹⁸. A biomassa

¹⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202614>.

¹⁵ Lásd a 8. lábjegyzetet.

¹⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202623>.

¹⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.28512521>.

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202617>.

növekedése és a 2024. és 2025. évi potenciálisan erős halszaporulat miatt az F_{MFH} pontértékre vonatkozó fogási szakvélemény 26 %-kal magasabb, mint 2025-ben. Az ICES azonban azt állítja, hogy az állománypótlódásra vonatkozó előrejelzés bizonytalan, és ismét felhívja a figyelmet a téves jelentéstétel kérdésére, amely növeli a bizonytalanságot. Emellett a 2023. évi halszaporulat gyenge, és az állomány sérülékeny, mivel különböző genetikailag elkülönülő alpopulációkból áll. Ezenkívül az ICES becslése szerint még halászat nélkül is csak 52 % az esélye annak, hogy 2027-ben az állomány olyan mértékben helyreálljon, hogy az MFH $B_{trigger}$ fölé kerüljön. Az ICES azt is megemlíti, hogy MFH F_{lower} szintű TAC mellett a biomassza 2027-ben 6 %-os valószínűséggel a B_{lim} alá csökken, a többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésében említettek szerint. Ezért a többéves terv 4. cikkének (4) bekezdésével és 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság azt javasolja, hogy 2026-ban tartsák fenn a 2025-re megállapított teljes kifogható mennyiséget (83 881 tonna), és az ICES különleges szakvéleménye alapján korrekciós intézkedésként az ívó állomány védelmét szolgáló három hónapos tilalmi időszakot vezessenek be¹⁹.

A Rigai-öbölben élő heringállományt illetően az ICES becslése szerint bár a biomassza kismértékben csökkent, továbbra is meghaladja az MFH $B_{trigger}$ értéket, és minden eddigienél magasabb szinten van²⁰. A Bizottság ezért a TAC F_{MFH} pontértéken való meghatározását javasolja a többéves terv 4. cikkének (3) bekezdése szerint.

A sprattot illetően az ICES becslése szerint az állomány biomasszája tovább csökkent a 2021–2023-as időszak bizonyítottan rekordalacsony állománypótlódása miatt. Bár a biomassza továbbra is az MFH $B_{trigger}$ felett van, 2025-ben elérte az 1990 óta mért legalacsonyabb szintet²¹. Azon előrejelzés alapján, amely szerint 2024-ben az állománypótlódás mértéke az eddig mért legmagasabb értékek egyike lesz, az F_{MFH} pontértéknek megfelelő fogásokra vonatkozó szakvélemény 36 %-kal magasabb értéket irányoz elő, mint 2025-re vonatkozóan. Az ICES ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az előrejelzés egyetlen felmérésen alapul, ezért bizonytalan, valamint előfordulhat, hogy alábecsülik annak valószínűségét, hogy az állomány a védelmi referenciapontok alatt van. Az ICES emellett kiemeli a téves jelentéstétel kérdését, amely növeli a bizonytalanságot. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy több halászatban a sprattot a heringgel együtt fogják ki. A Bizottság javaslata szerint ezért 2026-ban indokolt fenntartani a 2025-re megállapított teljes kifogható mennyiséget (139 500 tonna), és így a teljes kifogható mennyiséget a többéves terv 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban célszerű az MFH F_{lower} alatti értékben megállapítani. A Bizottság továbbá azt is javasolja, hogy fenn kell tartani az ívó halállomány védelmében a Tanács által 2025-re elrendelt tilalmat.

A folyami lazacállományokat illetően az ICES már az 1990-es években megállapította, hogy ezen állományok állapota a Balti-tenger térségében heterogén: egyes folyami lazacállományok jó állapotban vannak, mások viszont nem. Az ICES a 2022-től kezdődően azon az állásponton van, hogy a fő tengermedencében az összes kereskedelmi és rekreációs célú lazacfogást le kell állítani, mivel ezek a tevékenységek eleve olyan vegyes halászatnak minősülnek, amelynek keretében az összes folyami állományból fognak ki lazacot. Az ICES egyúttal úgy vélte, hogy a lazac nyári vándorlása idején bizonyos északi part menti területeken végzett jelenlegi célzott halászat egyelőre folytatódhatna. Ezért 2021-től kezdődően a Tanács úgy határozott, hogy a fő tengermedencében tilalmat rendel el a lazac célzott halászatára vonatkozóan, és az elkerülhetetlen járulékos fogások tekintetében meghatározza a teljes kifogható mennyiséget – a tudományos célú halászat kivételével –, a

¹⁹ Lásd a 17. lábjegyzetet.

²⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202620>.

²¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202893>.

nyári időszakban azonban az érintett északi part menti területeken továbbra is engedélyezi a lazac célzott halászatát. 2021 óta a Tanács a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő korrekciós intézkedéseket (a horogsorok használatának és a tengeri pisztráng part menti területeken kívüli halászatának tilalma; a legtöbb területen horgásonként egy eltávolított zsírszonyú lazacra vonatkozó napi fogási korlátozás) is elfogadott. Az ICES 2026-ra vonatkozó szakvéleménye ugyanazt a megközelítést követi, mint az előző években, azonban azt tanácsolja, hogy az ajánlott maximális fogásmennyiséget tovább kell csökkenteni, mivel további bizonytalanságok merültek fel a lazac szaporodóhelyeül szolgáló legfontosabb folyó lazacállományának abundanciájával kapcsolatban²². Az ICES továbbá egy adott folyami állomány jelentős csökkenéséről is említést tesz, és ezért azt ajánlja, hogy az Åland-tengeren és a folyó torkolatában a halászati idény kezdetét májusról júniusra halasszák el. Az ICES továbbra is úgy becsüli, hogy a vadon élő lazacállomány visszaengedés utáni elhullása az eltávolított zsírszonyú (vagyis tenyésztett) lazacállomány rekreációs célú, pergetett horogsoros halászata esetében 24 % (figyelembe véve, hogy egy új tanulmány előzetes eredményei azt mutatják, hogy a mortalitás jelentősen alacsonyabb lehet), ami körülbelül 2 500 elhullott vadon élő lazacot eredményez. A Bizottság ezért a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint, ugyanazon rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjával összefüggésben azt javasolja, hogy i. főszabály szerint a teljes kifogható mennyiséget az elkerülhetetlen járulékos fogásokra kell korlátozni, ii. lehetővé kell tenni a lazac célzott, kereskedelmi, part menti, nyári halászatát az ICES 29N–31 alkörzetben, figyelembe véve azt, hogy az ajánlás szerint a halászati idényt célszerűbb később kezdeni az ICES 29 alkörzet északi részén és egy, az ICES 31 alkörzetben található folyótorkolat térségében, iii. a teljes kifogható mennyiséget az ICES által javasolt szinten kell meghatározni, iv. fenn kell tartani a 2025-re vonatkozó korrekciós intézkedéseket, v. fenn kell tartani a 2026-re vonatkozó, területek közötti korlátozott rugalmasságot az ICES 32 alkörzetben folytatott part menti halászat tekintetében megállapított halászati lehetőségek maradéktalan kihasználása érdekében, és vi. meg kell szüntetni lazac rekreációs célú halászatát a kereskedelmi halászattal azonos időszakokban, kivéve az ICES 29N–31 alkörzet part menti területein.

A Finn-öböl lazacállományát illetően az ICES 2026-ra vonatkozóan elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt adott ki²³. A Bizottság tehát a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban javaslatot tesz a teljes kifogható mennyiségnek az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény által javasolt szinten való meghatározására. A korábbi kvótafelhasználás alapján a Bizottság Észtország esetében a területek közötti korlátozott rugalmasságnak a két lazacállományra vonatkozó TAC tekintetében történő megtartását is javasolja, hogy elkerülhető legyen az egyéb fajokra irányuló, part menti halászati tevékenységek blokkolása.

A 847/96/EK tanácsi rendelet további feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, ideértve az annak 3. és 4. cikkében rögzített, az elővigyázatossági szempontból és analitikai célokra kifogható teljes mennyiség szerinti állományok tekintetében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A 2. cikk szerint a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományokra nem vonatkozik a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Tekintettel a balti-tengeri ökoszisztéma és számos halállományának törékeny állapotára, a Bizottság azt javasolja, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke szerinti, az egymást követő évek közötti rugalmasságot zárják ki az MFH $B_{trigger}$ alatti biomasszával rendelkező

²² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202839>.

²³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202842>.

állományok és azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan az ICES teljes halászati tilalmat vagy a célzott halászat felfüggesztését ajánlja. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése ezenkívül az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust vezet be a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengerek biológiai erőforrásainak észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint megnehezítené a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, Bizottság továbbá azt is javasolja, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazható, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét. Továbbá a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, a kvóták tekintetében vett, az egymást követő évek közötti rugalmasságot akkor is ki kell zárni, ha veszélyeztetné a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, különösen az MFH $B_{trigger}$ alatti biomasszával rendelkező állományok és azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan csak járulékos fogás vagy tudományos célú halászat engedélyezett.

A Bizottság javasolja továbbá az (EU) 2025/202 tanácsi rendelet módosítását a norvég tőkehalra vonatkozó TAC meghatározása érdekében, amelynek halászati éve 2025. november 1-jén kezdődik. Az ICES szakvéleményének 2025. október 10-re várható közzétételéig és az Egyesült Királysággal folytatott egyeztetések eredményétől függően a teljes kifogható mennyiség „p.m.” (*pro memoria*) bejegyzésben kerül meghatározásra.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2025/202 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanácsnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedéseket, többek között bizonyos, e halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket kell elfogadnia. Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 16. cikkének (4) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.
- (2) Ezért a teljes kifogható mennyiségeket (a továbbiakban: TAC-ok) – az 1380/2013/EU rendelet 3. cikkének megfelelően – a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági hatások figyelembevételével kell meghatározni, egyúttal biztosítva a halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot és figyelembe véve az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket.
- (3) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára vonatkozóan. Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint az említett tervnek az a célja, hogy hozzájáruljon a közös halászati politika 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzéseinek eléréséhez. A terv célja továbbá annak

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

biztosítása, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása során a halászott fajok állományait visszaállítsák a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosítani képes szint fölé, és tartsák is fenn ezt a szintet. A terv további célja annak előmozdítása, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatók legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához. Ezek közé – az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjában részletesebben meghatározott – célkitűzések közé tartozik, hogy meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a halászati és a halfeldolgozó ipar, valamint a halászathoz kötődően a szárazföldön végzett tevékenységek életképessé és versenyképessé váljanak. További célként méltányos életszínvonalat kell biztosítani a halászati tevékenységekből élők számára, különösen tekintettel a part menti halászatra és a társadalmi-gazdasági szempontokra.

- (4) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) 2025. május 28-án közzétette a balti-tengeri állományokról szóló, 2026-ra vonatkozó éves szakvéleményét, a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal tekintetében azonban az ICES a 2025-re vonatkozó szakvéleményét adta ki újra. Az ICES szerint a balti-tengeri halászati tevékenységek nagy részében jellemző az állományok legalább bizonyos mértékű keveredése. E keveredés TAC-ok hatálya alá tartozó és TAC-ok hatálya alá nem tartozó állományokat egyaránt érint. A legjelentősebb mértékű a nyílt vízi fajok, illetve a tengerfenéken élő fajok keveredése.
- (5) 2026-ra vonatkozóan az ICES teljes halászati tilalmat javasol a következő fajok esetében: a Balti-tenger nyugati részén élő hering, a Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönséges tőkehal és az ICES 22–31 alkörzetben halászott lazac. Következésképpen, ha az említett állományokra vonatkozó TAC-ok az ICES szakvéleményében javasolt szinteken kerülnének megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” jelenségéhez vezetne. A közönséges tőkehal járulékos fogása minden halászati tevékenység során előfordul, a nyugati heringállományból származó járulékos fogás a célzott spratthalászatra jellemző, járulékos lazacfogás pedig számos halászati tevékenység keretében tapasztalható. A halászati tevékenység blokkolása különösen a lepényhal-alakúakra és a nyílt vízi fajokra halászó hajókat érintené, és esetleg a halászati műveletek beszüntetésére kényszerítené őket 2026-ban, ami az említett halászati tevékenységek idő előtti leállításához vezetne. A Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja által rendelkezésre bocsátott adatok alapján a TAC-ok felső határértékén belül kifogható és az adott területen várhatóan kifogott sima lepényhal, spratt és hering első értékesítéskori becsült értéke sorrendben 25 300 000 EUR, 55 700 000 EUR, illetve 43 400 000 EUR. Számos halászati tevékenység – különösen a TAC hatálya alá nem tartozó fajok part menti kisüzemi halászata – esetében is be kellene szüntetni a halászati műveleteket 2026-ban. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúlyt lehessen teremteni a halászati tevékenységek folytatása (tekintettel a halászat leállításának potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire) és az említett állományok esetében a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve a vegyes halászatban valamennyi állomány maximális fenntartható hozam szintjén történő halászatával járó nehézségeket, a TAC-okat kizárólag a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományból, a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományból, a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományból és a Balti-tenger fő

medencéjében élő lazacállományból származó elkerülhetetlen járulékos fogások tekintetében helyénvaló változatlanul hagyni.

- (6) A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományt illetően az ICES 2019 óta teljes halászati tilalmat javasol. Mivel az állomány továbbra is kritikus állapotban van, az ICES 2026-ra vonatkozóan újra kibocsátotta a 2025-re vonatkozó szakvéleményét, amelyben az ICES bizakodó volt az állomány biomassza-tendenciáit illetően, valamint azzal kapcsolatban, hogy a biomassza jóval a védelmi referenciapont (B_{lim}) alatt marad, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet. Az (EU) 2016/1139 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint tehát helyénvaló felfüggeszteni a célzott halászatot, és egyéb, funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket elfogadni. Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjával összhangban az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket a halászati lehetőségek nulla tonnában történő megállapításából fakadó, potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következmények elkerülése érdekében szintén alacsony szinten kell meghatározni.
- (7) A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány tekintetében az ICES – miután több éven át alacsony fogási szintet javasolt – 2026-ra teljes halászati tilalmat indítványoz, mivel az állomány biomasszája a becslések szerint 2025-ben a B_{lim} alatt marad, és 2027-ben sem fog visszaállni a B_{lim} feletti szintre. Az (EU) 2016/1139 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint tehát helyénvaló felfüggeszteni a célzott halászatot, és egyéb, funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket elfogadni. Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdése és 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontja szerint az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket szintén alacsony szinten kell meghatározni, hogy elkerülhetők legyenek a halászati lehetőségek nulla tonnában történő megállapításából fakadó társadalmi-gazdasági következmények.
- (8) Az ICES 22–31 alkörzetben halászott lazac tekintetében az ICES fenntartotta a teljes halászati tilalomra vonatkozó szakvéleményét, 2026-ra vonatkozóan pedig mérlegelte a célzott kereskedelmi és rekreációs célú, nyári, part menti halászat folytatásának lehetőségét az é. sz. 59° 30'-től északra fekvő területen (ICES 29N–31 alkörzet). Az ICES emellett 2025-höz képest tovább mérsékelte a fogási szakvéleményében szereplő értéket, mivel további bizonytalanságok merültek fel a lazac szaporodóhelyeül szolgáló legfontosabb folyó lazacállományának abundanciájával kapcsolatban. Az ICES ezenkívül azt is megemlíti, hogy e sérülékeny vadon élő lazacállomány, valamint más vadon élő, a vándorlást korán megkezdő lazacállományok fokozottabb védelméhez hozzájárulna az, ha a halászat csak júniusban kezdődne az ICES 29 alkörzet északi részén és a Râneälven folyó torkolatán kívül eső területen. Ráadásul az eltávolított zsíruszonyú lazacok rekreációs célú halászata esetében a vadon élő lazacállomány visszaengedés utáni elhullása tapasztalható. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint tehát a halászati lehetőségek mértékét, a halászterületet és a halászati időszakot helyénvaló az ICES szakvéleményével összhangban meghatározni, valamint célszerű funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket elfogadni (a horogsorok használatának és a tengeri pisztráng part menti területeken kívüli halászatának tilalma; a rekreációs célú halászatnak csak abban az időben és azokon a helyeken való engedélyezése, amikor és ahol engedélyezett a célzott kereskedelmi halászat).

- (9) Az ICES 32 alkörzetben folytatott part menti halászat tekintetében megállapított lazachalászati lehetőségek maradéktalan kihasználása érdekében helyénvaló a lazac tekintetében az ICES 22–31 alkörzet és az ICES 32 alkörzet között bevezetett, területek közötti korlátozott rugalmasság engedélyezése.
- (10) Annak a kockázatnak a csökkentése érdekében, hogy a lazachalászatban a lazacot tévesen tengeri pisztrángként jelentik be, helyénvaló megtiltani a tengeri pisztráng halászatát az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásait indokolt a tengeri pisztráng és a lazac együttes fogásának 3 %-ára korlátozni.
- (11) A közönséges tőkehal és a lazac rekreációs célú halászatára vonatkozó intézkedések, valamint a tengeripisztráng- és a lazacállományok védelmére irányuló intézkedések nem érinthetik az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke szerinti szigorúbb nemzeti intézkedéseket.
- (12) A Botteni-öbölben élő heringállományt illetően az ICES úgy becsüli, hogy a biomassza tovább csökkent, és jelenleg félúton van az MFH B_{lim} és a védelmi referenciapont (MFH $B_{trigger}$) között, amely alatt megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszatérjen olyan szintekre, amelyek meghaladják az MFH-t biztosítani képes szinteket. Az ICES emellett bizonytalanságokat is megemlít a fiatal korcsoportok és az életkorhoz viszonyított tömeg becslésével kapcsolatban. Az ICES továbbra is úgy véli, hogy az állományon belül nem valószínű az idősebb egyedek arányának a növekedése, ha a halászati lehetőségeket az F_{MFH} -pontértéken állapítanak meg. Az ICES emellett arra is rámutat, hogy az állomány valószínűleg sérülékeny a genetikai sokféleség csökkenése szempontjából. Egyetlen, az F_{MFH} -tartományokon belüli fogási forgatókönyv sem biztosítja, hogy kevesebb mint 5 % legyen a valószínűsége annak, hogy az állomány biomasszája a B_{lim} alá csökken 2027-ben. Ezenkívül az előrejelzések szerint még a halászat teljes hiányában is csak 30 % az esélye annak, hogy az állomány 2027-ben az MFH $B_{trigger}$ feletti szintre gyarapodjon. Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésével és 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban ezért helyénvaló a halászati lehetőségeket ennek megfelelően meghatározni, és funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedésként az ívó állomány védelmét szolgáló három hónapos tilalmi időszakot megállapítani.
- (13) A Balti-tenger nyugati részén élő heringállományt illetően az ICES immár nyolcadik éve teljes halászati tilalmat javasol. 2024-hez hasonlóan az ICES felülvizsgálta az előző évek biomasszájára vonatkozó becsléseit, és úgy becsüli, hogy a biomassza 2025-ben még mindig csak a B_{lim} 52 %-át teszi ki, noha mértéke 2021 óta folyamatosan emelkedik. Ezenkívül az állománypótlódás továbbra is történelmi mélyponton van, és a biomassza várhatóan 2027-ben sem fog olyan mértékben helyreállni, hogy a B_{lim} szint fölé kerüljön. Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése és 5. cikkének (2) bekezdése szerint tehát helyénvaló felfüggeszteni a célzott halászatot, valamint megszüntetni a kisüzemi halászatra vonatkozó kivételt. Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikke (5) bekezdésének c) és f) pontjával összhangban az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket a halászati lehetőségek nulla tonnában történő megállapításából fakadó társadalmi-gazdasági következmények elkerülése érdekében szintén alacsony értékben kell rögzíteni.
- (14) A Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája az ICES becslése szerint az elmúlt harminc év nagy részében a B_{lim} alatt volt. Az ICES becslése szerint

az állomány az életkorhoz viszonyított tömeg tekintetében 2022-ben tapasztalt növekedésnek és a jelentős állománypótlódásnak köszönhetően 2024-től a B_{lim} fölé került, de még mindig jóval elmarad az MFH $B_{trigger}$ szintjétől. Az ICES úgy becsüli, hogy 2024-ben és 2025-ben nagy mértékű lehet az állománypótlódás, de hangsúlyozza, hogy ezek a becslések bizonytalanok. 2023-ban az állománypótlódás átlag alatti volt. Ezen túlmenően az ICES emlékeztet arra, hogy a fajokra vonatkozó folyamatos téves jelentéstétel növeli a szakvélemény bizonytalanságát. Egyetlen, az F_{MFH} -tartományokon belüli fogási forgatókönyv sem biztosítja, hogy kevesebb mint 5 % legyen a valószínűsége annak, hogy az állomány biomasszája a B_{lim} alá csökken 2027-ben. Ezenkívül még halászat nélkül és pozitív becslési előrejelzés mellett is 52 % a valószínűsége annak, hogy 2027-ben az állomány biomasszája az MFH $B_{trigger}$ alatt marad. Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével és 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban ezért helyénvaló a halászati lehetőségeket ennek megfelelően meghatározni, és funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedésként célszerű az ívó állomány védelmét szolgáló három hónapos tilalmi időszakot megállapítani.

- (15) Az ICES becslése szerint a Rigai-öbölben élő hering és a sima lepényhal állományának biomasszája meghaladja az MFH $B_{trigger}$ szintjét, a halászati terhelés pedig az F_{MFH} értékének felel meg. Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint tehát indokolt a halászati lehetőségeket ennek megfelelően meghatározni.
- (16) Noha az ICES becslése szerint a spratt biomasszája még az MFH $B_{trigger}$ felett van, a biomassza a megerősített adatok szerint a történelmi mélypontot elérő, 2021–2023-as állománypótlódás miatt tovább csökkent. A biomassza a becslések szerint 2025-ben az 1990 óta mért legalacsonyabb szinten van, közel az MFH $B_{trigger}$ értékhez. Az ICES becslése szerint 2024-ben kivételesen magas lehet az állománypótlódás mértéke, de hangsúlyozza, hogy a becslés bizonytalan, így előfordulhat, hogy alábecsülik annak valószínűségét, hogy a biomassza valójában a védelmi referenciapontok alatt van. Ezen túlmenően az ICES emlékeztet arra, hogy a fajokra vonatkozó folyamatos téves jelentéstétel növeli a szakvélemény bizonytalanságát. Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint tehát indokolt a halászati lehetőségeket ennek megfelelően meghatározni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság az ívó állomány védelmét szolgáló, jelenlegi három hónapos tilalmi időszak fenntartását is javasolja.
- (17) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevételének nyomon követésére és ellenőrzésére az 1224/2009/EK tanácsi rendelet³ előírásaival és különösen az említett rendeletnek a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottságnak való bejelentéséről szóló 33. és 34. cikkével összhangban kerül sor. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamok az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság részére teljesítendő adatszolgáltatás során használnak.

³ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

- (18) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁴ 3. és 4. cikke mind az elővigyázatossági szempontból kifogható teljes mennyiség, mind az analitikai célokra kifogható teljes mennyiség hatálya alá tartozó állományokra vonatkozó kvóták tekintetében rendelkezik az egymást követő évek közötti rugalmasságról. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak határoznia kell arról, hogy melyek azok az állományok, amelyekre különösen azok biológiai állapota alapján nem vonatkozik a 3. és a 4. cikk, mivel ez a mechanizmus ahhoz vezet, hogy egy adott évben olyan kvótaszintek állnának rendelkezésre, amelyek meghaladják az adott évre eredetileg megállapított kvótákat. Ezek a cikkek eddig nem voltak alkalmazandók a B_{lim} alatti biomasszával jellemzett állományokra. Tekintettel a balti-tengeri ökoszisztéma és az ott élő halállományok törékeny állapotára, helyénvaló azt is előírni, hogy az említett cikkek a B_{lim} és az MFH $B_{trigger}$ közötti biomasszával jellemzett állományokra se legyenek alkalmazandók. Ezenkívül, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése az egymást követő évek közötti további rugalmassági mechanizmusról rendelkezik a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, indokolt előírni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke, valamint az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, a kvótákra vonatkozó, egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmus ne legyen együttesen alkalmazható. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, az egymást követő évek közötti rugalmasságot adott esetben ki kell zárni az állományok biológiai állapota alapján.
- (19) A Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány, valamint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája a B_{lim} alatt van. Ezen állományok esetében 2026-ban csak a járulékos fogások és a tudományos célú halászat engedélyezett. A Botteni-öbölben élő heringállomány és a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája jóval az MFH $B_{trigger}$ alatt van. Ezért, valamint tekintettel a balti-tengeri ökoszisztéma viszonylag alacsony rezilienciájára, a vonatkozó teljes kifogható mennyiségekben kvótahányaddal rendelkező tagállamok vállalták, hogy az említett állományok tekintetében 2026-ban nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét annak érdekében, hogy a 2026. évi fogások ne haladják meg a vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket. Ezenkívül az ész. sz. 59° 30'-től délre található folyami lazacállományok csaknem teljes biomasszája a kétéveslazacgyarapodásra vonatkozó referenciapont (R_{lim}) alatt van, így ezen a területen csak a járulékos fogások és a tudományos célú halászat engedélyezett 2026-ban. Ezért 2026-ra nézve az érintett tagállamok a fő tengermedencében kifogott lazacállomány tekintetében is hasonló kötelezettségvállalást tettek az egymást követő évek közötti rugalmasságra vonatkozóan.
- (20) *[beillesztendő szöveg a norvég tőkehalra vonatkozóan:]* Az Unió és az Egyesült Királyság 2025. október [XX]-án/-én kétoldalú konzultációkat folytatott a 2025. november 1-jétől 2026. október 31-ig tartó időszak tekintetében az ICES 3a körzet (Skagerrak–Kattegat) területén, valamint az ICES 4alterület egyesült királysági és uniós vizeiben, továbbá az ICES 2a körzet (Északi-tenger) egyesült

⁴

A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj>).

királysági vizeiben halászott norvég tőkehalra vonatkozó TAC-ról. E konzultációkra az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás⁵ 498. cikkének (2) bekezdése alapján került sor. Az Unió az említett konzultációkban az Uniónak az (EU) 2021/1875 tanácsi határozat⁶ 2. cikke szerint meghatározott és a Tanács által 2025. október [XX]-án/-én jóváhagyott álláspontja alapján vett részt. Az Unió és az Egyesült Királyság megállapodott az ICES 4alterületen és az ICES 3a körzetben halászott norvég tőkehalra vonatkozó TAC-ról az említett időszak tekintetében a fajra vonatkozó ICES-szakvélemény alapján, amelyet 2025. október [XX]-án/-én tettek közzé. A konzultáció eredményét az uniós és az egyesült királysági küldöttség vezetője által 2025. október [XX]-án/-én aláírt írásbeli jegyzőkönyvben rögzítették. A 2025. november 1-jétől 2026. október 31-ig tartó időszakra vonatkozó TAC-ot ezért az említett írásbeli jegyzőkönyvben megállapított szinten kell meghatározni.]

- (21) [beillesztendő szöveg: az (EU) 2025/202 tanácsi rendelet egyéb lehetséges módosításai].
- (22) Ezért az (EU) 2025/202 rendeletet⁷ ennek megfelelően módosítani kell.
- (23) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és a halászok megélhetésének védelme érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet Balti-tengerre vonatkozó rendelkezései 2026. január 1-jétől legyenek alkalmazandók. A Skagerrak–Kattegat területén és az Északi-tengerben élő norvég tőkehalra vonatkozó rendelkezéseket azonban visszamenőleges hatállyal 2025. november 1-jétől 2026. október 31-ig – vagyis a norvég tőkehal halászati ideje alatt – kell alkalmazni. A sürgősségre való tekintettel e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2026. évi halászati lehetőségeket, valamint az egyéb vizekben élő állományok tekintetében módosít bizonyos, az (EU) 2025/202 rendelet által meghatározott halászati lehetőségeket.

⁵ HL L 149., 2021.4.30., 10. o., ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

⁶ A Tanács (EU) 2021/1875 határozata (2021. október 22.) az Unió által az Egyesült Királysággal a teljes kifogható mennyiségekről való megállapodás érdekében folytatott éves konzultációk során képviselendő álláspontról (HL L 378., 2021.10.26., 6. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj>).

⁷ A Tanács (EU) 2025/202 rendelete (2025. január 30.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2024/257 rendelet 2025-re vonatkozó halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról (HL L, 2025/202, 2025.1.31., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj>).

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra kell alkalmazni.

A rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek.

Emellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „alkörzet”: a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által meghatározott balti-tengeri alkörzet, a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ III. mellékletében meghatározottaknak megfelelően;
2. „teljes kifogható mennyiség (TAC)”:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;
 - b) minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi célú halászati tevékenység;
5. „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése (ideértve a helyettesítő mutatókon alapuló értékelést is), amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon;
6. „analitikai TAC”: olyan TAC, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;
7. „elővigyázatossági TAC”: olyan TAC, amelyre vonatkozóan nem áll rendelkezésre analitikai értékelés, viszont rendelkezésre áll elővigyázatossági megközelítésen alapuló értékelés, vagy semmilyen értékelés nem áll rendelkezésre.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj>).

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A TAC-ok és elosztásuk

A TAC-okat, a kvótákat és adott esetben a hozzájuk funkcionálisan kapcsolódó intézkedéseket a melléklet tartalmazza.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
 - b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
 - c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkének megfelelően visszatartott és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
 - e) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.
- (2) Az elővigyázatossági vagy analitikai TAC-ok hatálya alá tartozó állományokat e rendelet melléklete állapítja meg a TAC-oknak és a kvótáknak a 847/96/EK rendeletben előírt éves kezelése céljából.
- (3) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

A nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait, amelyekre vonatkozóan a fogásoknak az érintett kvótákba való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől való eltérés alkalmazandó, e rendelet mellékletének vonatkozó TAC-táblázatai határozzák meg.

7. cikk

Lezárások a közönséges tőkehalak ívásának védelme érdekében

- (1) Május 1. és augusztus 31. között bármilyen típusú halászeszközzel tilos halászni az ICES 25 és 26 alkörzetben.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók;
 - c) a 8. cikk (1) bekezdés a) pontjában és a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott tilalmi időszakok sérelme nélkül, az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 25 alkörzet 50 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméter szembőségű eszközzel, közvetlen emberi fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják.
- (3) Tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni január 15. és március 31. között a 22 és 23 alkörzetben, május 15. és augusztus 15. között pedig a 24 alkörzetben.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók;
 - c) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 24 alkörzet 40 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméter szembőségű eszközzel, közvetlen emberi

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>).

fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják;

- d) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint az ICES 22 alkörzet 20 méternél kisebb vízmélységű területein kotróhálóval kagylókra halászó uniós halászhajók.
- (5) A (2) bekezdés b) vagy c) pontjában és a (4) bekezdés b), c) vagy d) pontjában említett uniós halászhajók parancsnokainak biztosítaniuk kell, hogy halászati tevékenységeiket az illetékes tagállam ellenőrző hatóságai bármikor nyomon követhessék.

8. cikk

Lezárások a heringek ívásának védelme érdekében a 25, a 26, a 27, a 28.2, a 29, a 30, a 31 és a 32 alkörzetben

- (1) A nyílt vízi fajok vízközi vonóhálóval történő halászata tilos az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön belüli part menti területeken, ahol a vízmélység az illetékes nemzeti hatóság által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb az alábbi időszakokban és területeken:
- a) március 16-tól június 15-ig a 25 és 26 alkörzetben;
 - b) április 1-jétől június 30-ig a 27 és 28.2 alkörzetben;
 - c) május 1-jétől július 31-ig a 29–32 alkörzetben.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el. Ezen eltérés alkalmazása az egyes tagállamok kezdeti kvótakiosztására korlátozódik.

9. cikk

Lezárások a sprattok ívásának védelme érdekében a 25, a 26, a 27, a 28.2, a 29 és a 32 alkörzetben

- (1) Május 1. és július 31. között az uniós halászhajók számára tilos aktív halászeszközzel halászni nyílt vízi állományokra a 25, a 26, a 27, a 28.2 és a 29 alkörzetben, valamint a 32 alkörzetben a keleti hosszúság 24° 00'-től nyugatra található, az alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldön túli területeken.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
- a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el; ezen eltérés alkalmazása az egyes tagállamok kezdeti kvótakiosztására korlátozódik;
 - b) kopoltyúhálóval, állítóhálóval vagy tükörhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók.

10. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, a 22–32 alkörzetben folytatott rekreációs célú halászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Az ICES 22–32 alkörzetben tilos a közönséges tőkehal rekreációs célú halászata. A közönséges tőkehal valamennyi véletlenül kifogott példányát haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 27–32 alkörzetben az egyéb fajok rekreációs célú halászata során a közönséges tőkehal véletlenszerű járulékos fogásai megtarthatók.

11. cikk

A 22–31 alkörzetben folytatott rekreációs célú lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Az ICES 22–31 alkörzetben tilos a lazac rekreációs célú halászata. A lazac valamennyi véletlenül kifogott példányát haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a következő időszakokban és területeken engedélyezett a lazac rekreációs célú halászata az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön belüli területeken:
 - a) június 1-jétől augusztus 31-ig a 29 ICES-alkörzetben, az északi szélesség 59° 30'-tól északra;
 - b) május 1-jétől augusztus 31-ig a 30 és 31 ICES-alkörzetben, kivéve májusban a Råneälven folyó torkolatától számított négy tengeri mérföldön belüli területen.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

12. cikk

A 22–32 alkörzetben élő tengeripisztráng- és lazacállomány védelmére irányuló intézkedések

- (1) Az uniós halászhajók nem halászhatnak tengeri pisztrángra az ICES 22–32 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl. Az ICES 32 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a mindenkor a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át.
- (2) Az ICES 22–31 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl tilos a tengeri pisztráng és a lazac horogsorral történő halászata.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

13. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Az (EU) 2025/202 rendelet módosítása

Az (EU) 2025/202 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az IA. melléklet B. részében a 122. táblázat helyébe a következő szöveg lép:

”

122. táblázat

Faj:	norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások				Övezet:	3a; az ICES 4 övezet egyesült királysági és uniós vizei; a 2a körzet egyesült királysági vizei (NOP/2A3A4.)
	Trisopterus esmarkii					
Tárgyév	2025		2026		Analitikai TAC A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése nem alkalmazandó A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó	
Dánia	299,722	(1)(2)	pro memoria (p. m.)	(4)		
Németország	0,057	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Hollandia	0,221	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Unió	300	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Egyesült Királyság	100	(1)	p.m.	(4)		
TAC	400	(1)	p.m.	(4)		
(1)	Kizárólag 2024. november 1-jétől 2025. október 31-ig halászható.					
(2)	Kizárólag a járulékos fogásokra. E kvóta keretében nem engedélyezett a norvég tőkehal célzott halászata.					
(3)	Ez a kvóta kizárólag az ICES 2a, 3a körzet és az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizein halászható.					
(4)	Kizárólag 2025. november 1-jétől 2026. október 31-ig halászható.					

”

2. [beillesztendő szöveg: az (EU) 2025/202 tanácsi rendelet egyéb módosításai].

15. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2026. január 1-jétől december 31-ig kell alkalmazni.

A második albekezdéstől eltérve:

- a) a 14. cikk 1. pontját 2025. november 1-jétől 2026. október 31-ig kell alkalmazni;
- b) [beillesztendő szöveg: az (EU) 2025/202 tanácsi rendelet egyéb módosításai].

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*